

Evropský rok dobrovolnictví

Vanda Vaničková

„1979 svatba. 1980 dovolená v Jugoslávii. 1981 narození Janičky. 1983 narození Zdeněčka.“ Každý z nás si roky pamatuje podle něčeho jiného. Evropská unie by měla zaznamenáno: „2008 – mezikulturní dialog, 2009 – tvořivost a inovace, 2010 – boj proti chudobě.“ Víte, jak chce Evropská unie, abychom si pamatovali rok 2011?

Rada opět přišla s tématem, které je šité na míru všem členským státům nehledě na jejich formu vlády či třeba průměrný věk obyvatel, a stanovila téma **dobrovolnictví**.

Stručně a souhrnně by se snaha Evropské unie dala vysvětlit jako podpora aktivního občanství. Nebýt pouze přežívajícím občanem, ale aktivním dobrovolníkem. Stačí si jenom vybrat, oblastí je mnoho. Webové stránky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy uvádějí 10 ustanovených konkrétních oblastí dobrovolnictví pro Českou republiku – zdravotnictví, sociální služby, kultura, sport, práce s dětmi a mládeží, ekologie, mezinárodní dobrovolnictví, dobrovolnictví v krizových situacích, firemní dobrovolnictví, komunitní dobrovolnictví.

Každá činnost, jež nechce být zavržena hned v počátku, by měla mít svůj smysluplný a jasně daný cíl. Projekt Rok dobrovolnictví ho má. Přesněji řečeno JE má, protože hlavní cíle jsou čtyři. (Zdroj: www.dobrovolnik.cz .)

- Snaha vytvořit v Evropské unii nejen příznivé prostředí pro dobrovolnictví, ale hlavně dobrovolnictví zakotvit jako podporu občanské společnosti a činnost lidí pro lidi.
- Umožnit organizátorům dobrovolné činnosti její zkvalitnění, zavést nové druhy této činnosti a podporovat spolupráci s dalšími oblastmi.
- Ocenit dobrovolnictví, a to především podporovat jeho uznávání ze strany politiků, organizací nebo například veřejných institucí či (ne)formálního vzdělávání.
- Zlepšit povědomí o významu a důležitosti dobrovolnictví, které zahrnuje i otázky společného zájmu všech států Evropské unie, ale především celé společnosti.

Zmíněný výčet cílů, podle mého názoru, potvrzuje, že to, co je poslední, nemusí být nutně nejméně důležité. Naopak. Myšlenka posledního bodu je klíčová. Zásadní věcí totiž je, aby lidé pochopili a ocenili dobrovolnictví jakožto účast občanů na společné prospěšné věci. Věci, která sama z nebe nespadne. Nutně ke své realizaci potřebuje aktivní participaci lidí. Nepřijme-li společnost tento fakt a bude se na dobrovolníky dívat jako na ty, kteří nemají co na práci, a naopak disponují spoustou volného času, je zbytečné prohlubovat organizační strukturu a vymýšlet nové formy dobrovolnictví. Ty situaci nezachrání.

Dobrovolnictví potřebuje v dnešní době kromě aktivních a ochotných lidí i pomoc při propagaci. Média a veřejné instituce by se měly snažit pomoci, aby organizace, jež se dobrovolnictvím zabývají, byly více vidět. Věřím, že počet dobrovolníků by narostl, pokud by se více mluvilo například o druzích a konkrétních možnostech dobrovolnictví. Z deseti výše jmenovaných oblastí, podle mého názoru, „klasický průměrný Čech“, kterým se ohání každá statistika, ví o existenci přibližně poloviny. Jak může pomáhat, když ani neví kde?

Co myslíte, našlo by se ve vaší knihovně uplatnění také pro nějakého dobrovolníka? Možná je lidí, které by neobtěžovalo nosit knížky čtenářům, již si pro ně z nějakého důvodu nemohou dojít, více, než myslíte. Možná u vás jsou i tací, kteří rádi čtou a rádi by četli i jiným. Možná máte ve svých čtenářských řadách skrytého, ale schopného organizátora čtenářských dílen. Zkuste rozhodit sítě a vyjasnit si všechna potenciální „možná“...